

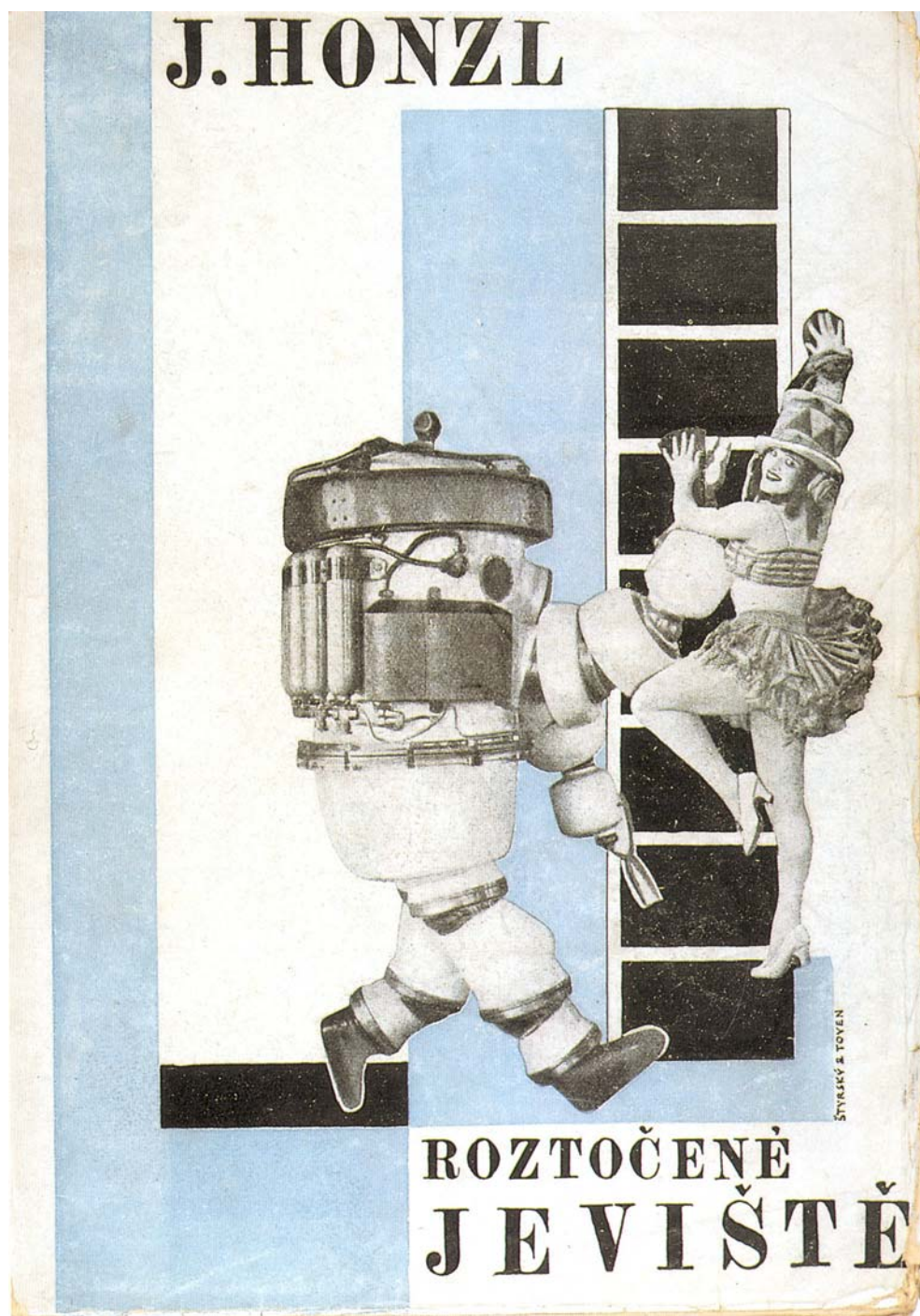
7.8 Roztočené jeviště

Dokonalé propojení poetismu a konstruktivismu představovala tvorba Osvobozeného divadla, založeného koncem roku 1926 jako scénická sekce Devětsilu. Pod vedením režisérů Jindřicha Honzla a Jiřího Frejky vytvářelo poetistické inscenace plné fantazie a veselí inspirované cirkusem a kabaretem, jejichž součástí tvořila konstruktivisticky laděná jeviště.

„Technicky dokonalé jeviště je právě tak znamenitá věc, jako dobře zařízená dílna nebo komfortní byt.... Divadlo a jeviště, ačkoliv je tak napodobivé, nemá vůbec představy o tom, jak vypadá svět, neuznává žádných vpravdě věcných skutečností a domnívá se, že krásy světa se dají nahradit malířským nebo jiným kýčem.... Technická výzbroj Meierholdova jeviště s posuvnými rovinami, které se zdvíhají, sklánějí a spouštějí do všech poloh, s drátovým visutých kladek, s žebříky pro biomechaniku herců – to jsou věci, které lze technicky zdokonalovat směrem k účelu i kráse divadelní. Změna jeviště není motivována změnou iluze, ale změnou emoce. Vlastností tohoto jeviště je, že technického materiálu využívá k technické kráse.... Jevištní konstrukce touží, aby přestala být samoučelným formováním prostoru, ale součástí mechaniky dramatu.

(Jindřich Honzl, Roztočené jeviště, Stavba III, 1924-1925, str. 14 –15)

V roce 1925 vydal Jindřich Honzl knihu Roztočené jeviště, v níž sepsal své úvahy o divadle, které obrazově zastupuje obálka vytvořená od Štyrského a Toyen.

Jindřich Štyrský a Toyen, knižní obálka
ke knize Roztočené jeviště

